

Sygn. akt IV CSK 528/17

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa P.O.

przeciwko B.Z.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku

Sądu Okręgowego w S.

z dnia 29 marca 2013 r., sygn. akt VIII GC [...] /13

zaopatrzonego w klauzulę wykonalności

oraz o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku

Sądu Okręgowego w S.

z dnia 24 kwietnia 2013 r., sygn. akt VIII GC [...] /12

zaopatrzonego w klauzulę wykonalności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 kwietnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w G.

z dnia 17 maja 2017 r., sygn. akt V ACa [...] /16,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. zasądza na rzecz pozwanej od powoda kwotę 5400,- (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia lub też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę.

Skarżący wskazując na oczywistą zasadność skargi odwołuje się przede wszystkim do naruszenia przez Sąd drugiej instancji przez rażąco błędną wykładnię art. 508 w zw. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., pominięcie art. 353 k.c. wobec czego nastąpiło naruszenie art. 840 § 1 pkt 2 k.c. a przede wszystkim na oddalenie apelacji mimo wyraźnego ustalenia, że w drodze uzgodnienia stron doszło do zwolnienia powoda przez pozwaną z obowiązku spełnienia świadczenia. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z samej jej treści wynika w sposób jednoznaczny, że wskazane w skardze podstawy zasługują na uwzględnienie. Oznacza to, że z argumentów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, bez konieczności dokonywania pogłębionej analizy prawnej lub czynności procesowych sądu, wynika jaskrawa sprzeczność wyroku z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa. O ile bowiem do uwzględnienia skargi

wystarczy, że jej podstawy są usprawiedliwione, o tyle do przyjęcia skargi do rozpoznania niezbędna jest jej oczywista zasadność w wyżej przedstawionym rozumieniu. Z treści wniosku wynika, że skarżący błędnie utożsamia dokonanie ustaleń faktycznych, a zatem faktów składających się na podstawę faktyczną rozstrzygnięcia, z dokonaniem wykładni oświadczeń stron umowy oraz rozważaniami w zakresie podstawy prawnej. Wbrew twierdzeniom wniosku, z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wprost wynika kategoryczna ocena, że nie doszło do zwolnienia powoda z długu, bo miał być on zaliczony na poczet ceny kupna nieruchomości przez pozwaną od jego żony. Zawarta w końcowym jego fragmencie jednozdaniowa aprobata dla argumentu Sądu pierwszej instancji, że wiązało się to wprowadzie ze zwolnieniem powoda z obowiązku świadczenia na rzecz pozwanej lecz nie wiązało się to z brakiem realnej korzyści po jej stronie, świadczy w kontekście całego wyводу Sądu drugiej instancji jedynie o braku precyzji sformułowania zdania, w którym chodzi o to, że obowiązek świadczenia powoda zostanie zrealizowany w toku rozliczenia ceny kupna nieruchomości a nie przez bezpośrednie świadczenie przez powoda na rzecz pozwanej. Analiza wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że zachodzi wskazana przesłanka, bo twierdzenia skarżącego w świetle motywów zaskarżonego wyroku nie pozwalają na przyjęcie, że nastąpiły uchybienia wskazanym przepisom prawa o charakterze elementarnym, mającym charakter oczywisty i widoczny *prima facie*, w wyniku których zapadło oczywiście wadliwe orzeczenie.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 7 i 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015 r., poz. 1804 ze zm.).

a.1.